

1823-25: Νεωτερικότητα εναντίον Παράδοσης («εμφύλιος»)

Posted on [25/03/2022](#) by [karavaki](#)

Η Επανάσταση όχι μόνον ξεκίνησε (ένα τεράστιο θαύμα!) αλλά πέτυχε κι όλας. Στρατιωτικά, θα πετύχαινε περισσότερα αν δεν υπήρχε η βρετανική αντίδραση που λίγο απείχε από τον ανοιχτό κατά των Ελλήνων πόλεμο. – Τέλη 1823: ξεκινά η κυρίως σύγκρουση.

Η Επανάσταση πέτυχε όχι μόνο στο πεδίο της μάχης, αλλά και στο πολιτικό πεδίο, αφού ανάγκασε τη δυτική πολιτική να την θεωρήσει *μη καρμποναρική, μη ιακωβινική, μη νεωτερική* δηλαδή. Το 1823 το επαναστατικό αποτέλεσμα ήταν δεδομένο. Σειρά είχε η σύγκρουση των δυο τάσεων που ως τότε κρυβόταν κάτω από το χαλί. Ενώ το χρηματιστηριακό προϊόν που βαφτίστηκε «δάνειο» (και στην καθομιλουμένη «δώρο») ετοιμαζόταν, το βουλευτικό έριξε το εκτελεστικό (εξαγορά συνειδήσεων αλλά και πάλι χωρίς εξασφαλισμένη νομιμότητα) και η Επανάσταση βρέθηκε με δυο κυβερνήσεις: μια «παραδοσιακή» & μια «νεωτερική». Μαριονέτα της νεωτερικότητας αναδείχθηκε ο στερούμενος βούλησης και ικανοτήτων Γεώργιος Κουντουριώτης. Η ορατή σύγκρουση Μαυροκορδάτου-Κολοκοτρώνη μόλις ξεκινούσε. Έκρυβε πίσω της την επίθεση των κοραϊστών στους καποδιστριακούς.

Μοχλός της επίθεσης, αξιοποιήσιμος κυρίως στο Χρηματιστήριο του Λονδίνου: τα fake news από τις τρεις εφημερίδες που χρηματοδότησαν οι δανειστές: «Ελληνικά Χρονικά», «Ο Φίλος του Νόμου», «Εφημερίς των Αθηνών». Αστάθμητος παράγοντας (που ξεπεράστηκε γρήγορα): η άρνηση του Byron να δώσει το «δάνειο» στη νεωτερικότητα. Η πρώτη δόση εκταμιεύτηκε μόνον όταν ο Κουντουριώτης δέχθηκε τους πρόσθετους όρους (παραμένουν άγνωστοι) που μετέφερε προφορικός ο εκ Λονδίνου επιστρέψας Αναστάσιος Πολυζωίδης. Όσο γίνονταν αυτά, ο Ιμπραήμ κατέστρεφε στο Αιγαίο. Στις αρχές του 25 ξεκίνησε η καταστροφή Πελοποννήσου και Στερεάς. Οι ηττημένοι του «εμφυλίου» θα αποφυλακιστούν και θα αμνηστευτούν όταν θα είναι αργά. Εξαιρέθηκε ο Ανδρούτσος για τον οποίο είχε υπογραφεί συμβόλαιο θανάτου ήδη από το 1824. Μετά βίας γλύτωσε ο φίλος του και καρδιακός φίλος του Byron, ο Edward Trelawny.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΡΙΘ. 68.

Οί Έλληνες έχουν τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιεῖν καὶ μὲ ἄλλους τρόπους καὶ μὲ μέσον τῆς Τυπογραφίας ὅ, τι στοχάζονται διὰ καλῶν.
(Παράγγ. Ζ. τοῦ Νόμ. τῆς Επιδ.)

Ἡ Παλληστία
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

ΤΡΙΤΗ 9 Ιουνίου.

Μετόχι τοῦ Προσῆλου Ηλίου. 7ῆ Ι Ιουν.
ἀπὸ γράμμα τοῦ Σ. Γκούρα.

Τὰ Νέα ἀπ' ἐδῶθεν εἶναι αὐτά. τὰ στρατεύματα τὰ Ἑλληνικὰ ἐπροχώρησαν ἕως ἐδῶ. ἔπιασαν τὸ Μοναστήρι τοῦ Προσῆλου τοῦ Ηλίου καὶ τὸ Μετόχι. οἱ ἔχθροὶ συνάζονται σήμερον ὅλοι εἰς τὴν Χώραν. καὶ ἀπ' ἐκεῖνο ὅπου φαίνεται αὖθις μέλλει νὰ ἀνοίξη ἡ μάχη. ἐπομένως ὅ, τι τρέξει σὰς πληροφόρῳ. ἀκροβολισμοὺς ἕως ὥρας ἕνα μαν οἱ Ἕλληνες πολλοὺς, ἐσκοτώσαν κάθε φορὰν, καὶ ἔπιασαν ζῶντας καὶ ζῶα.

Ἀθήναι. 5 Ιουνίου.

➔ Πρὸς τὸν Συντάκτην.

Ἡ σημερινὴ ἀγῆ μᾶς ἐξημέρωσε καὶ τὸν θάνατον τοῦ περιδουήτου εἰς τὴν ἱστορίαν Οδυσσεῶς Ανδριτζίου, ὁ ὁποῖος ἀκολούθησε τρώπῳ τοιῶδε.

Αὐτὸς εἶχε προβλέψῃ μὲ τὴν φυσικὴν του πανουργίαν δύο τριχαιῖς, ἡ ὁποῖαις φαίνεται ἦτον ἀπὸ τὰ γαδούρια, ὅπου ἀνέβαιναν εἰς τὸ Κάστρον, παλαιαῖς κατὰ κακὴν του τύχην καὶ ἀδύναταις.

Περὶ τὰς κέντε ὥρας 7ῆς νυκτὸς 7ῶν 4 Ιουνίου, ἐν ᾧ οἱ δύο στρατιῶται ὅπου τὸν ἐφόλαττον, ἦσαν εἰς τὸ πρωτόπαι, κρεμε-

ἔται μὲ τὴν μίαν ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ τοῦ πύργου -- Γουλέ --, ἔχοντας ζωσμέντην καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὴν μέσην του, διὰ νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ἀκολούθως νὰ κατεβῆ καὶ ἀπὸ τὰ λείχη τοῦ κάστρου, καὶ νὰ φύγῃ, ὅπου αὐτὸς ἤξευρε.

Ἀλλ' ἡ Θεία δίκη προλομβάνουσα φαίνεται. τοὺς ἐλεθρίους σκοπούς τοῦ ἀνθρώπου τούτου διὰ τὴν Πατρίδα, ἀκινέμησε, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ ἀκίμη εἰς τὰ μέσα τοῦ πύργου, κατεβαίνοντας, καὶ σπᾶ ἡ τριχία ἐκεῖνη, καὶ πῶπει ὁ ἄθλιος ἐπάνω εἰς τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος τῆς ἀπτέρου Νίκης, θῦμα ἐλεεινὸν τῆς κακοβουλίας καὶ πανουργίας του. (α)

Θέλεις ἰδῆ καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐπισκέψεως, ὅπου ἔκαμιν εἰς τὸ παῖμα ὁ ἰατρὸς Βιτάλης, προσκαλεσμένος ἀπὸ τὸν Ἀντιφρούραρχον, ἡ ὁποῖα καὶ ἐστάλη εἰς τὴν Διοίκησιν. τοιαύτην ἐπίσκεψιν ἔκαμιν καὶ ἔστειλαν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ὅλα τὰ ἐδῶ Τπουργεῖα τῆς Διοικήσεως.

Ἀπὸ Ναύπλιον γράφουν, ὅτι ὁ Ἰμπραήμ - Πασᾶς ἐπροχώρησεν ἕως εἰς χωρίον

(α) Πιράξινον πρᾶγμα νὰ κινηθῶν τοῖς ταῖς ἡμέραις καὶ οἱ δύο Ἀγγλοὶ, ὅπου εἶχεν εἰς τὴν στήλαιαν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ὁ ἕνας ἀπέθανε, καὶ ὁ Τρωλλῶνης εὐρίσκειται κατὰ πληγυμένους

Η νεωτερικότητα έδειχνε τα δόντια της από την πρώτη στιγμή. Το κοραϊκό κράτος δικαίου εγκαινιάστηκε με καταλήστευση του δημοσίου χρήματος, κοινωνική αδικία, συκοφαντία, εκμαυλισμό, ημετεροκρατία, δολοφονίες (που παρουσιάζονταν ως ατυχήματα) αντί της δίκης με τον δήθεν «απροσωπόληπτο νόμο».

<https://www.youtube.com/watch?v=j3aEjaGKJ8>